

COTYGODNIOWE
SPOTKANIA Z KLASYKĄ
FILMU FABULARNEGO

PRZEGLĄD FILMÓW
WERNERA HERZOGA

10 LISTOPADA-16 GRUDNIA

OŚRODEK
BRAMA
GRODZKA

TEATR NN

UL. GRODZKA 21, tel. 532 58 67

WIELKI PRZEGLĄD FILMÓW

WERNERA HERZOGA

10 LISTOPADA - 16 GRUDNIA

Werner Herzog urodził się 5.09.1942 r. w Monachium. Naprawdę nazywał się Werner Herzog Stipetić. Był synem Jugosłowianki i niemieckiego kłozarda. Jak sam wspomina - zawsze czuł się osamotniony wśród ludzi. To poczucie kazało mu wcześniej wyruszyć z domu, a podróże zahartowały go w samotności. Podróżowanie miało dla niego wymiar magiczny. W wieku 18 lat zwiedził niemal całą Europę, Egipt i Sudan. Jeździł zwykle autostopem i unikał drogich hoteli. Studiował na Wydziale Historii, Literatury i Dramatu Uniwersytetu Monachijskiego oraz jako stypendysta na Uniwersytecie w Pittsburgu. Debiutował filmem „Herakles” w 1962 r. Jednak świat odkrył go dopiero 10 lat później przy okazji pokazania jego dwunastego filmu „Aguirre, gniew Boży” na Festiwalu w Cannes. Od tego momentu zaczął zyskiwać powszechną sławę i znanie.

SZKLANE SERCE, 1976, 94 min.

Jest to film, jak zresztą wszystkie dzieła Herzoga, bardzo osobisty. Cisza - domena samotności odgrywa w nim najważniejszą rolę. Sam człowiek stał się przedmiotem. Reżyser nie ukrywa, że w przypadku tego filmu posunął się do ekstremalnych metod, a mianowicie hipnotyzował aktorów, aby uzyskać złudzenie poruszania się w transie i jednostajności, które były niemożliwe do osiągnięcia w żaden inny sposób. SZKLANE SERCE przynosi obraz odmieńca wyobcowanego - Hiasa, pasterza o zdolnościach profetycznych, panteisty, żyjącego na uboczu, z dala od miasteczka, na szczycie góry, zawieszonoego w górskim krajobrazie.

ZAGADKA KASPARA HAUSERA, 1974, 109 min.

Utwór porusza temat od dawna inspirowający licznych artystów. Kaspar Hauser jest postacią historyczną: w 1828 roku pojawił się na rynku w Norymberdze. 17-letni młodzieniec nie umiał prawie chodzić ani mówić, później twierdził, że przebywał przez całe życie w ciemnicy, o chlebie i wodzie, odcięty całkowicie od świata i ludzi. Film Herzoga nie próbuje rozwiązać zagadki, kim był Kaspar Hauser, kto go więził. Reżyser nie podchodzi do „fenomenu Hausera” z pozycji racjonalisty, jest po prostu urzeczony tą postacią. Jego film stanowi studium ludzkiej istoty jakby z innej planety, której nieprzenikliwość psychiczna i emocjonalna staje się przyczyną tragedii w momencie konfrontacji ze społeczeństwem, które nie umie przyjąć, zaakceptować kogoś, kogo nie pojmuje.

WOYZECK, 1979, 81 min.

Adaptacja dramatu Georga Büchnera z 1835-36 r. Herzog opowiada tu historię miłości i narastającego oblędu pewnego szeregowca armii austriackiej, zniewolonego przez dryl i totalitarny system wojskowy, zdegradowanego do poziomu nieludzkiej, groteskowej kukły, bezwiednie wykonującej każdy rozkaz. Woyzeck (Klaus Kinski) ma ukochaną - Marię (Eva Mattes) i dziecko. Aby ich utrzymać musi wykonywać różne posługi w wojsku - goli i strzyże Kapitana oraz poddaje się „naukowym” doświadczeniom Doktora, który bada reakcje jego organizmu.

ZNAKI ŻYCIA, 1968, 90 min.

To opowieść o Stroszku (Peter Brogle), młodym żołnierzu Wermachtu, stacjonującym w 1942 roku w zrujnowanej twierdzy na małej greckiej wyspie Kos. Stroszek interesuje się pozostałościami świetności sztuki greckiej oraz muzyką. Jest indywidualistą, wrażliwym czcicielem piękna. Na wyspie jest jednak w charakterze żołdaka i okupanta. Jest sam, całkiem sam, a swoją odmienną pragnie zmanifestować.

FITZCARRALDO, 1981, 158 min.

Fitzcarraldo (Klaus Kinski), szalony Irlandczyk z Peru, głupiec w opinii towarzystwa przełomu XIX i XX wieku - chce na błotach, w dżungli zrealizować swój sen o symbolu kultury europejskiej - Wielkiej Operze, którą miałby otworzyć Caruso. Jest pasjonatem, „świętym głupcem” opętany swoją ideą. Próbował najpierw zbudować kolej w dżungli przez Andy. Później produkował lody, których nikt nie chciał jeść. W końcu zakochał się w operze...

FATA MORGANA, 1970, 79 min.

FATA MORGANA to film eksperymentalny, którego tematem są krajobrazy afrykańskie, księga „*Popol Vuh*” i muzyka. Historycy uznali ten film za jedno z najznakomitszych, ale i najdziwniejszych dzieł Herzoga oraz kina niemieckiego w ogóle, określając go mianem „nie - narracyjnego dokumentalnego poematu”. Film składa się z trzech części: „Stworzenie”, „Raj” i „Złoty wiek”. Każda z nich opatrzona jest komentarzem z „*Popol Vuh*” - księgi, według której akt tworzenia świata jeszcze się nie skończył, a raczej - bogowie jeszcze go wznowią.

KRAJ MILCZENIA I CIEMNOŚCI, 1971, 85 min.

Film jest dokumentalną opowieścią poetycką o Fini Straubinger oraz o ludziach głuchych i niewidomych, o niedorozwiniętych psychicznie i debilach, zupełnie nie przystosowanych do samodzielnego życia, zdolnych jednak do panteistycznego kontaktu z naturą i pełnego porozumienia między sobą. Utwór jest apelem o prawo upośledzonych do godnego życia, lecz apelem pozbawionym wszelkich znamion dydaktyczno - perswazyjnych. Siła jego oddziaływania tkwi w bardzo osobistym podejściu do bohaterów, w autentycznym zaangażowaniu uczuciowym autora, w ciepłe nieskrywanej sympatii i szacunku dla bohaterów filmu.

STROSZEK, 1977, 109 min.

Historia filmowego Stroszka oparta jest na biografii Bruno S. Stanowi pewnego rodzaju kontynuację i dopełnienie ZAGADKI KASPARA HAUSERA, a jej akcja toczy się współcześnie. Bruno S. był podrzutkiem, dzieckiem prostytutki. Większą część życia spędził w zakładach poprawczych, szpitalach i więzieniach, gdzie osadzano go za włóczęgostwo. Ciągła izolacja doprowadziła u niego do wystąpienia podobnych objawów jak u Kaspara Hausera, żyjącego w ciemnicy ponad 150 lat temu. Stroszek, współczesny Hauser, jest człowiekiem wolnym od presji kultury, cywilizacji, jest otwarty, szczerzy, ufny i na wszystko patrzy oczami dziecka.

COBRA VERDE, 1987, 111min.

Jest to historia ubogiego chłopca z Sertão, buntującego się przeciw nędzy, który najpierw staje się siejącym postrach bandytą, by w końcu zostać bezwzględny handlarzem niewolników. COBRA VERDE to portret pasjonata, który jest zdecydowany, pomimo wszystko i za wszelką cenę zaznaczyć się w historii świata. Francisco Manoel da Silva (Klaus Kinski) - handlarz niewolników i wicekról Quidah (Dahomeju, obecnie - Benin) - był rzeczywiście panem życia i śmierci całych rzesz młodych i silnych mieszkańców tego kraju, których odzierano z ozdób i broni, by zakuć w dyby i kajdany.

Przeegląd filmów Wenera Herzoga

w Ośrodku "Brama Grodzka-Teatr NN"

10 listopada-16 grudnia

PROGRAM:

- 10 XI godz. 17.00 - "Serce ze szkła"
- 17 XI godz. 17.00 - "Zagadka Kaspara Hausera"
- 25 XI godz. 18.30 - "Woyzeck", "Znaki życia"
- 2 XII godz. 18.30 - "Fitzcarraldo"
- 8 XII godz. 17.00 - "Fata morgana",
godz. 18.30 - "Kraj milczenia i ciemności"
- 15 XII godz. 17.00 - "Stroszek"
- 16 XII godz. 17.00 - "Cobra Verde"

Sprzedaz biletów (3 zł) w sekretariacie Ośrodka
w godz. 8.00-16.00 oraz przed projekcją